

РЕШЕНИЕ

№ 6408

гр. София, 17.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12453** по описа за **2025** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК [ЕГН], подадена чрез юриск. В. Т., срещу Решение № 3720/16.10.2025г. на СРС, НО, 93 с-в, постановено по АНД №8045/2025 г. по описа на СРС, с което е изменено НП № 006483/09.12.2024г., издадено от председателя на Комисия за защита на потребителите (КЗП), като е намален от 30 000 лева на 2 000 лева размера на наложената на дружеството на основание чл. 210, ал.2 от ЗЗП имуществена санкция, за извършено нарушение на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на въззивното решение, поради нарушения на материалния закон. Касатор оспорва изложените в решението мотиви за извършено нарушение, като излага доводи, че действията на дружеството не са нелоялна търговска практика. Посочва, че неизписването или грешното изписване на датата на извършване на нарушението е съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на наказателното постановление. Излага съображения, че сключеният на 19.09.2024 г. договор не е влязъл в сила, тъй като е била налице техническа невъзможност за предоставяне на услугата по договора и той е бил прекратен. Посочва, че потребителят не е препятстван да прекрати предходния си договор, нито да сключи нов договор с дружеството или с трето лице. Освен това, сочи че предоставянето на услугата на същия адрес по предходния договор с г-жа М. (№ 1813766725102021-52621175) не

е било преустановено, предвид невъзможността за предоставяне на услугите при параметрите, уговорени с процесния договор от 19.09.2023 г. Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на цялост на измененото с него НП.

Ответникът по касационната жалба – председателят на Комисия за защита на потребителите, чрез процесуалния представител юрк. М. в съд.з., оспорва жалбата, като иска да се остави в сила решението на въззивния съд, тъй като не са налице касационни основания за неговата отмяна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по делото доказателства районният съд е установил от фактическата страна на спора, че във връзка с подаден сигнал от потребител в КЗП с вх.№ Ц-03-2163 от 21.03.2024г. била извършена проверка на 11.06.2024г. от гл.експерт в отдел "ОКБС" при КЗП на „Виваком България" ЕАД. В жалбата били изложени оплаквания от клиент на дружеството във връзка с неспазване на ценовите условия по сключен между нея и оператора договор за електронни съобщителни услуги.

В хода на проверката в представено становище дружеството посочило, че на 14.09.2023 г. чрез телефонно обаждане до клиентката е отправена оферта за подновяване на договора за нов 24-месечен срок, като договорът не бил влязъл в сила поради липса на техническа възможност за предоставяне на по-висока скорост за интернет услугата.

Проверяващият експерт указал на „Виваком България" ЕАД да представи писмени доказателства за уведомяване на потребителката за едностранното прекратяване на сключения на 17.09.2023 г. договор. В допълнително писмено становище дружеството посочило, че поради технически причини няма възможност да предостави доказателства, че абонатът е уведомен относно едностранното прекратяване на договора. Констатирано е също, че между клиента и „Виваком България" ЕАД е съществувало правоотношение, обективизирано в сключен на 25.10.2021 г. Договор с вх. № 20211025170131-5261175 с предмет възмездно предоставяне на фиксиран интернет и телевизионна услуга при условията на офертата „Комбинирай и спести“. На 17.09.2023г. страните договорили изменение на съществуващото правоотношение с предмет промяна на тарифните планове и продължаване на срока на договора, съгласно което през първите 4 месеца на срока на договора потребителят плаща промоционална месечна абонаментна такса в размер на 0,20 лева с ДДС за телевизионна услуга и 0,80 лева с ДДС за фиксиран интернет.

От събраните документи по преписката било установено, че в първата издадена на името на лицето фактура от 08.10.2023 г. след подписването на договора от 17.09.2023 г. били начислени месечни абонаментни такси за телевизионната и интернет услуга съгласно ценовите условия на договора от 25.10.2021 г., чието правно действие е следвало да бъде преустановено, считано от 17.09.2023 г. Дружеството не е изпълнило задължението си по общите условия да уведоми потребителя за прекратяване на договора, като същата разбрала за това, че не са приложени ценовите условия по договора от 17.09.2023 г. с получаването на фактурата от 10.11.2023 г. на стойност 158,27 лв. с ДДС, към момента на издаването, на която договорът от 25.10.2021 г. е

преобразуван в безсрочен и респективно са били начислени стандартни месечни абонаментни такси, които са в пъти по-висок размер.

На 20.08.2024 г. гл.експерт в отдел "ОКБС" при КЗП съставил АУАН № 006483/20.08.2024г. на „Виваком България" ЕАД, за нарушение по чл.68в, вр. чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП, извършено на дата 17.09.2023 г. за това, че „Виваком България" ЕАД не е започнало да изпълнява поетите със сключения договор задължения за предоставяне на интернет и телевизионна услуга в съответствие с договорените условия. Актът бил връчен на упълномощен представител на дружеството.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното пред въззивния съд НП.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, и имуществената санкция е в съответствие с тежестта на нарушението.

По така приетото от въззивния съд, настоящият касационен състав взе предвид следното:

Касационната инстанция споделя изводите за липса на допуснати съществени нарушения в хода на административнонаказателното производство. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемните в ЗАНН реквизити, включително с посочена дата и място на извършеното нарушение. Неправилната преценка на административнонаказващия орган относно размера на наложеното наказание е поправена чрез решението на районния съд, който е съобразил изцяло разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН, като е взел предвид тежестта на извършеното нарушение, както и обстоятелствата, налагащи намаляване на санкцията до минимално предвидения законов размер.

По делото не е спорно, че „Виваком България“ ЕАД не е уведомило Р. А. М. за едностранното прекратяване на Договор № 202309150074-18137667/17.09.2023 г. поради липса на техническа възможност за предоставяне на по-висока скорост на интернет услугата. Не е спорно, че от страна на „Виваком България“ ЕАД не е представен екземпляр на сключения Договор № 202309150074-18137667/17.09.2023 г., както и доказателство за уведомяване на Р. А. М. за едностранното прекратяване на същия договор и причината за това.

„Виваком България“ ЕАД има качеството на „търговец“ по смисъла на § 13, т. 2 от ДР на ЗЗП. Съгласно нормата на чл. 68б от ЗЗП, разпоредбите на раздел III от глава четвърта „Търговски практики и способности за продажба“ имат за цел да осигурят защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги. Легалната дефиниция на понятието „търговска практика“ е дадена в § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП. Според цитираната разпоредба, „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. С императивната норма на чл. 68в ЗЗП е въведена забрана за извършване на нелоялните търговски практики. Легалната дефиниция на „нелоялна търговска практика“ е дадена в разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП, съгласно която търговска практика, от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно

да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. Според § 13, т. 28 от ДР на ЗЗП „добросъвестност и професионална компетентност“ е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца. Съобразно константната практика на СЕС, средният потребител е този, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен. Съществено изменение на икономическото поведение на потребителите е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика /§ 13, т. 25 от ДР на ЗЗП/. Изрично е конкретизирано, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68 г, ал. 4 във вр. с чл. 68д – чл. 68к от ЗЗП. Препращането има за цел да въведе и други случаи, на които законодателят придава характер на нелоялна търговска практика, макар и те да не съдържат елементите на дадената в чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП дефиниция.

За да се прецени дали е налице нелоялна търговска практика по чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП, се изисква кумулативното наличие на три елемента: да е налице търговска практика; 2. да противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и 3. да променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител.

В случая фактическият състав на нелоялната търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал. 1 ЗЗП е осъществен поради следните съображения: В хода на проверката е установено наличие на подписан Договор № 202309150074-18137667/17.09.2023 г. с предмет промяна на тарифните планове на услугите и продължаване срока на сключен Договор с вх. № 20211025170131-52621175/25.10.2021 г. за предоставяне на интернет и тв услуга. Потребителката не е уведомена от „Виваком България“ ЕАД, респективно не са представени доказателства за уведомяването и както в хода на административното производство, така и в хода на съдебното, че поради липса на техническа възможност за предоставяне на по-висока скорост на интернет услугата съгласно подписаният между страните договор на 17.09.2023 г., в сила остават клаузите на Договор с вх. № 20211025170131-52621175/25.10.2021 г., преобразуван в безсрочен, със стандартни месечни абонаментни такси.

Безспорно се касае до действия на търговеца към потребителката, пряко свързани със сключването и изпълнението на договора от 17.09.2023 г., с предмет доставка на услуга и представляващи търговска практика по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП. За да осигури добросъвестност и професионална компетентност, „Виваком България“ ЕАД е следвало във връзка с техническата невъзможност за предоставяне на договорената по-висока скорост на интернет услугата, да предостави на потребителя възможност да вземане решение дали да продължи правоотношенията си с касатора при условията на договора от 2021г., да приеме да заплаща договорената цена по договора от 2023г. за предоставяната според техническите възможности на Виваком скорост на интернет услугата или да получи предложение за нови договорни условия, каквато оферта е направена едва на 24.11.2023г., като междуременно на потребителката са начислени месечни абонаментни такси според по-неизгодните за нея ценовите условия по договора 2021г., който е следвало да бъде прекратен с подписването на този от 17.09.2023г.

Горната използваната от касатора търговска практика е въвела в заблуждение потребителката - довела я е до решение, въз основа на което от нея се претендира да заплаща

такси в размер съгласно договора от 2021г., което същата не би взела без използване на практиката по сключване на договор, който не влиза в сила поради липса на техническа възможност за предоставяне на услугата.

Поради това, правилно е прието в обжалвания съдебен акт, че е налице нарушение на чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП, за което дружеството е наказано.

Като споделят изводите на районния съд относно размера на наложеното наказание, касационният състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, изцяло препраща към тях.

Изложеното обосновава извода, че обжалваното възивно решение, с което е изменено НП, е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на ответника по касация, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 130 лева, като сумата следва да бъде присъдена при съобразяване чл.11, ал.2, вр. чл.12 от Закон за въвеждане на еврото в Р. България.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №3720/16.10.2025г., постановено по а.н.д. №8045/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА „ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК [ЕГН], да заплати на Комисия за защита на потребителите разноски по делото в размер на 66,46 евро (шестдесет и шест евро и 46 цента).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.